

taber sin Myndighed o. s. v., og selv om ellers Alt følger sig, bliver Resultatet maasse dog kun Lidspilde i en lang og frugtesløs Forsølgelse, hvorfra man vender vaad tilbage. Omstændighederne ere virkelig af den Besskaffenhed, at de i høj Grad egne sig til at lølne Sverren hos Underøvrighederne og deres Betjente for at udføre, hvad der ganske vist ellers er deres Pligt, naar de ere saa ubstatter for at komme bestemme derfra; og ikke bedre vil det gaa med de fleste Soanefogeder, som efter deres hele Stilling til Sognets øvrige Beboere kunne have Banfælighed nok ved med fornøden Kraft at udføre deres Pligter paa Landjorden. Ses dernæst hen til Overtræderne, Fisserne, stiller Sagen sig heller ikke gunstig for Lovens Overholdelse, Fordelen er overvejende paa deres Side, og atter her bliver det forandrede Element ikke uden Indflydelse. Naar Fisseren er kommen paa Søen, følger han sig uvilkaarlig friere; han fristes — om end Tanken er forfængelig — ved Indtrykket af, at Lovens Arm ikke kan naa ham, dens Haandhævers Dje ikke forsølg ham; og bliver han opdaget og efterfat, saa er en helbig Flugt, ofte begunstiget af Natten, det Sandhynligste: Hvem er saa Overtræderen? han har havt den Tilfredsstillelse at narre Politiet, et ikke ringe Udbytte for mangen En. Dette gjælder dog mindre den paa Stebet bosatte Mand end den, der kommer længere borte fra; men det er ogsaa den Sidste, fra hvem Overtrædelser snarest kan ventes. Det ulovlige Fiskeri er i Almuens Omdømme stillet omtrent paa samme Trin som ulovlig Jagt og Smugleri; det vides at være en Lovovertrædelse, men udøves, skundom endog uden Fordel, som noget Midderligt. Altsaa: et Politipaa Landet bliver ubekvemt paa Vandet; det, som her skal udrette Noget, maa organiseres efter Forholdene og betjenes ved Mænd, der ere fortrolige med Søen og Fiskerieringen, som have deres egne velfejlende Fartøjer m. v., der kunne gjenstykke og affære Undvigelse for derpaa at flaa ned med Sikkerhed.

Tilbedestomindre fandt Kommissionen af 1850, uagtet den nys udtalte Anskuelse havde begyndt at vinde Anerkjendelse, Betænelighed ved at tilraade Oprettelsen af en særegen Kontrol, men foreslog, at Enhver, der i Aarets Løb vilde bruge et hvilket som helst Redskab, skulde anmeldte dette i Rødsstaberne for Politimestrene og paa Landet for Soanefogderne under Politimestrenes Overopsyn; naar Redskabet da ved Forevisningen fandtes lovligt, skulde der meddeles Foreviseren et Bevis, der skulde følge med Redskabet. En paafølgende, i 1855 nedsat Kommission erkjendte vel det Hensigtsmæssige i dette Forslag, men udtalte dog Evind, om derved vilde opnaas nogen tilstrækkelig Kontrol; det er derimod denne Kommissions Fortjeneste, at den varmt anbefalede Dannelsen af et særligt, med den fornødne Myndighed og Styrke udrustet Vilsyn, som virkelig har det i sin Magt ved idelig, endog om Natten, at befare Fjorden og tilse de anvendte Fiskeredskaber at kunne opbage Lovligheder og foranstalte dem paatalte. Samme Kommission henlede derhos Opmærksomheden paa den Gaun, som en saadan særlig Kontrol vilde kunne stifte ved aarlig at give Oplysninger af statistisk Interesse om de Fiskendes Antal, de brugte Redskaber, Udbyttet m. m. — et Hjælpe middel ved Udarbejdelsen af Love, hvorpaa nærværende Udvalg ikke har undblat at lægge tilbørlig Vægt under dets Forhandlinger, se Prot. S. 3 2. Sp., 4 1. Sp., 15 2. Sp. m. fl. Grundet paa de 2 nysnævnte Kommissioners, men navnlig den sidste Forslag, udkom Lov 29de Decbr. 1857, som, efter at Amtsrådene i Aalborg, Thisted og Ringkøbing havde anbefalet, men de i Hjørring og Viborg fravaaded særlig Kontrol, i §§ 39 og 40 bestemte, at der ved Siden af Politimestre og Sognefogeder med Limfjordsfiskeriet skulde føres Vilsyn af 1 Kontrollør med 2 Assistentter og 4 Roerkarle, Alle ebvorne, antagne paa Opsigelse og tillagte Politimyndighed.

Med denne Bestemmelse har man Grund til at sige, at Limfjordslovgivningen havde faaet, hvad den manglede, og da Loven af 1857, tilbørlig drøftet, udgik fra Lovgivningsmagten som Udbytte af en omtrent 200aarig Erfaring, efter omhyggelig Overvejelse af sag og lokalkyndige Mænd, saa syntes det, at dermed alle rimelige Fordringer maatte være tilfredsstillede, og at det var paa Tide at staa fast ved det vundne Standpunkt. Det viste sig imidlertid snart, at det ikke skulde være saa; vi have ovenfor i disse Bemærkninger paa sine Steber søgt at godtgjøre, at man, givende efter for Stemningen, ved Reformer af den nys givne Lovelov i Lovene af 31te Marts 1860, 4de Januar 1861, 22de Marts 1867 og den atter tilbagegaaende Lov af 25de Marts 1872 kom ind paa en ubelig Vej, der ingen Ende syntes at ville faa; — her skulle vi kun holde os til, hvorledes den ogsaa kom til at afficere Kontrollen. I samme korte Lidsløb blev for Limfjorden i 1860 og 1865 nedsat 2 Kommissioner, og det nærværende Ubaal af 1873 udgjør den 3die, rigtignok med den væsentlig udvide Opgave at tage hele Landets Fiskerier under Behandling.

Spørge vi da om Aarsagen til et saa beklageligt Omflag, hvis Virkninger indtræde hurtigere, end de forvindes, saa finde vi den let ved en Sammenligning af den ovenfor udvirkede tidligere Tilstand med den nyere; og det tør med Sikkerhed antages, at intet Andet end den siden 1857 oprettede særlige Kontrol har fremkaldt den Mængde til Ministeriet efter den Tid indløbne Andragender om Forandring eller Udvidelse af Benyttelsestiden for visse Redskaber og om Ophævelse af Forbud mod andre. Det maa nemlig erindres, at der tidligere ved Siden af den bestaaende Lov herfæde en svagt kontrolleret, for ej at sige faktisk uantastet, Frihed; nu blev Friheden gennemført Lovbunden,